

April have været 235—240 Millioner og ikke 218 Mill. Kr. disponible. Men Vanskeligheden ved at diskutere dette videre ligger i, at vi endnu ikke har det fulde Statsregnskab. Naar det fulde Statsregnskab med Opgørelse af, hvorledes Kassebeholdningen er sammensat, foreligger, vil det kunne ses, om den højtærede Minister eller jeg har Ret i, med hans egen Betragtning som Udgangspunkt, at regne med det ene eller det andet Tal.

Den højtærede Finansminister sagde videre om Statsboghorderiets Talmeddelelser til ham, at han selvfølgelig ikke vilde opgive nøje at følge Udviklingen indenfor Finanserne, tværtimod, han vilde baade følge med og danne sig sin egen Opfattelse, og han vilde heller ikke være tilbøjelig til at fremlægge sin Opfattelse for Rigsdagen. Men naar den højtærede Minister agter at fremlægge sin Opfattelse for Rigsdagen, maa han dog bilægge den med det; der har været Grundlaget for hans Skøn, ellers kan vi ikke, navnlig naar det kommer til at dreje sig om betydelige finansielle Dispositioner, bygge paa Angivelserne. Vi maa vide, hvad det er for Tal, hvorpaa han bygger sit Skøn, og saa maa han altsaa ogsaa give os de Tal, hvis Udvikling han nøje følger.

Den højtærede Statsminister — thi nu er det ham, jeg skal have den Ære at henvende mig til — beklagede sig over, at jeg to Gange havde gjort Ordensvæsenet til et Hovedpunkt i mit Angreb paa Regeringen, og at dette vidnede om agitatorisk Armod. Jeg ved ikke, hvorfor den højtærede Statsminister har faaet det Indtryk, at det var et Hovedpunkt. Jeg har det Indtryk, at det var en Sidebemærkning vedrørende den hele Regeringspolitik. Jeg maa sige, at der forekommer mig i Modsetningsforholdet mellem Regeringens Optræden som Opposition og dens Optræden allerede nu som Regering at være en saadan Rigdom af Kendsgerninger, at der sandelig ikke er Mangel paa Emner, som i sig selv vil virke tilstrækkelig agitatorisk. Jeg har derimod i en Sidebemærkning fremført dette, og da der saa blev gjort nogle Indvendinger imod det, maatte jeg vende tilbage til det i min anden Tale. Ikke fordi jeg anser det for et Hovedpunkt, men fordi den højtærede Statsminister har optaget det, er jeg for tredje Gang blevet nødt til at vende tilbage til det.

Den højtærede Statsminister siger, at Ministre, der har tilhørt det radikale Parti, ogsaa har modtaget saadanne Ordener.

Maa jeg gøre den højtærede Statsminister opmærksom paa, at han for at kunne føre dette frem i Diskussionen griber tilbage til et Tidspunkt, som ligger mange Aar, før det radikale Parti overhovedet blev dannet (*Statsministeren* [N. Neergaard]: Ikke mange!) Ja, nogle Aar da, før det radikale Parti blev dannet. Jeg har talt om det radikale Partis Stilling til disse Spørgsmaal, og hvad jeg har fremført, var, at det forekom mig utiltalende, at den højtærede Regering gik i Spidsen paa Ordensvæsenets Omraade ved en Selvforsyning. Nu siger den højtærede Statsminister, at de har sandelig ikke gjort Indstilling til Kongen om deres egen Dekorering. Det har jeg heller ikke i mine dristigste Fantasier troet. Jeg har ikke troet, at den højtærede Statsminister har undertegnet en Indstilling om denne mægtige Ordensuddeling, men jeg betegner det alligevel som en Selvforsyning, eftersom ingen er nærmere ved Naadens Kilde end Ministrene, og ingen er nærmere til at kontrollere, hvad der ved kongelig Naadesbevisning finder Sted, end de; og følgelig vil ingen lettere end en Minister være i Stand til at gøre Majestæten, som jo har med disse Sagers Uddeling at gøre, opmærksom paa, hvad der politisk og i øvrigt kan anføres imod visse Ordenstildelinger. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der har siddet Ministre, som ikke har ladet sig dekorere i deres Ministertid. Jeg skal ganske kort forbigaa Hørup, men jeg skal dvæle ved, at den højtærede Statsminister selv, første Gang han var Minister, hverken i sin Ministerperiode eller ved sin Afgang modtog Ordensdekorationer, skønt der havde været den samme Lejlighed for ham som for andre til at modtage disse. Jeg tror, det havde været meget ønskeligt, om den højtærede Statsminister havde fastholdt det Standpunkt, som han i sin første Ministertid opretholdt.

Men for saa at komme til nogle Hovedpunkter: Den højtærede Statsminister sagde, at naar han havde talt for en sund, borgerlig Politik, baseret paa Flertallet af Folkets Vælgere, saa laader ikke nogen Modsetning til det Krav om Venstrepolitik, som det ærede Medlem Hr. Moltesen havde taget Ordet for. Han fastslog paa ny, at Ministeriet var udgaaet af Venstre, og at det vilde føre en Politik paa Grundlag af Venstres Program; men, sagde han, naar jeg har skullet tale om Folkeudtalelserne gennem Vælgerflertallet, vilde jeg ikke være i Stand til at sige, at der var et stort Flertal, som havde udtalt sig for en Venstrepolitik, saa